

hermed har administrationen af de forskellige ordninger været henlagt til administrative specialorganer, for så vidt man ikke lokalt har samlet dem hos de folkevalgte kommunalbestyrelser. Det sidste har i vidt omfang været tilfældet, og kommunerne er bl. a. på grundlag heraf blevet udstyret med vidtgående beføjelser til at regulere udviklingen inden for deres respektive områder.

Fra kommunal side må man anse det for overordentligt betænkeligt, hvis tendensen til, at særlige planlægningsorganer får tillagt selvstændig myndighed, slår afgørende igennem. En samling af beføjelser til mere i almindelighed at regulere udviklingen i bestemte områder har som nævnt hidtil kun været placeret hos kommunalbestyrelserne, der som planlægningsmyndigheder udmærker sig ved, at de sideløbende med en regulerende virksomhed i kraft af selvstændig bevillings- og beskatningsret og deres almindelige forvaltningsfuldmagt er i stand til i meget vidt omfang at bidrage til realisationen af planens positive indhold. Hertil kommer, at kommunalbestyrelserne henter deres mandat direkte fra den stedlige befolkning, og at de er i besiddelse af et intimt kendskab til lokale problemer og forhold. Et særlig nedsat planlægningsorgan vil savne dette politiske mandat, og da et sådant organ ganske savner mulighed for selv at realisere sine planer, vil den restriktive side af en bindende planlægning (regulering) af den almindelige udvikling uundgåeligt blive stærkt fremtrædende.

Efter de kommunale sammenslutningers opfattelse må det anses for tvivlsomt, om en bindende almindelig planlægning og regulering af den almindelige udvikling i et større område overhovedet lader sig gennemføre. Planlægningen bør derfor bevare sit vejledende sigte, men også en sådan vejledende og udviklingsfremmende planlægning bør organisatorisk henlægges til et folkevalgt organ, hvorved man bl. a. kan opnå, at den tekniske og administrative medhjælp klart underordnes en politisk ledelse, der samtidig i kraft af sit mandat fra befolkningen vil være egnet til at administrere en bindende regulering i det omfang, regering og folketing måtte finde det nødvendigt at gennemføre en sådan i specielle relationer. Effektiviteten af en bindende regulering vil efter sammenslutningernes op-

fattelse være større, når den lægges i hænderne på et lokalt, folkevalgt organ, bl. a. fordi kommunalpolitikkerne i vidt omfang bedre end andre vil være i stand til at formidle lokale og samfundsmæssige hensyn og bibringe befolkningen forståelse af disse.

II. Svagheder ved den bestående ordning og skitser til en nyordning.

Som følge af den bestående kommunale inddeling og strukturen i den kommunale administration er det navnlig i tiden siden afslutningen af den 2. verdenskrig anset for påkrævet at tilvejebringe organer med det formål at varetage planlægningen for større lokale områder. Disse organer — byudviklingsudvalg, fredningsplanudvalg, samordningsudvalg, egnspansekretariater o. lign. — er dels blevet nedsat af regeringen i henhold til lovhjemmel med en regulerende opgave som f. eks. byudviklingsudvalgene og dels blevet etableret i hovedsagen på kommunalt initiativ med det formål at udarbejde prognoser, der kunne tjene som retningslinjer for områdets kompetente kommunalbestyrelser og andre, således som f. eks. egnspansekretariatet for Københavns-egnen.

Der har under den bestående organisationsform kunnet gennemføres en meget betydelig ekspansion. Alligevel føles det — ikke mindst af kommunerne — som en svaghed ved den bestående ordning, at der ikke inden for større lokale planlægningsområder findes én central myndighed, der med politisk ansvar over for områdets befolkning (vælgere) på grundlag af undersøgelser og prognoser planlægger og administrerer for sådanne opgaver, der løses bedst for større lokale områder under ét. En sådan central myndighed (direkte folkevalgt forsamling) kunne da nedsætte udvalg til løsning af særlige opgaver som f. eks. byudviklingsudvalg for hvert større byområde og fredningsplanudvalg.

De kommunale sammenslutninger er opmærksomme på, at en sådan ordning — og navnlig enkelthederne i denne — må bero på resultatet af arbejdet i kommunallovskommissionen vedrørende den fremtidige kommuneinddeling og kommunestruktur. De kommunale sammenslutninger skal indtrængende henstille, at de lovforslag, der som anført berører planlægningen, ændres,